

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 474/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 482/2015 – sp. zn. Rvp 485/2015, sp. zn. Rvp 520/2015 – sp. zn. Rvp 523/2015, sp. zn. Rvp 1013/2015 – sp. zn. Rvp 1017/2015, sp. zn. Rvp 1589/2015 – sp. zn. Rvp 1600/2015, sp. zn. Rvp 1619/2015 a sp. zn. Rvp 1620/2015, sp. zn. Rvp 2660/2015 – sp. zn. Rvp 2666/2015, sp. zn. Rvp 2856/2015 a sp. zn. Rvp 2946/2015 – sp. zn. Rvp 2962/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom a uzneseniami Krajského súdu v Žiline v spojení s postupom a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 482/2015 – sp. zn. Rvp 485/2015, sp. zn. Rvp 520/2015 – sp. zn. Rvp 523/2015, sp. zn. Rvp 1013/2015 – sp. zn. Rvp 1017/2015, sp. zn. Rvp 1589/2015 – sp. zn. Rvp 1600/2015, sp. zn. Rvp 1619/2015 a sp. zn. Rvp 1620/2015, sp. zn. Rvp 2660/2015 – sp. zn.

Rvp 2666/2015, sp. zn. Rvp 2856/2015 a sp. zn. Rvp 2946/2015 – sp. zn. Rvp 2962/2015
s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 482/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 13. januára 2015 do 27. februára 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom a uzneseniami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“ a „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“) v spojení s postupom a uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ a „napadnuté rozhodnutia najvyššieho súdu“) uvedenými v prílohe tohto rozhodnutia v bodoch 1 až 52.

2. Sťažovateľka v predostretej argumentácii (už mnohonásobne a pravidelne sa opakujúcej, pozn.) atakuje závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov v exekučnom konaní, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych a procesnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich, a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej označených práv postupom a napadnutými rozhodnutiami

krajského súdu, ako aj najvyššieho súdu, ktoré zruší, veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A K spoločnému prerokovaniu vecí

6. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 482/2015 – sp. zn. Rvp 485/2015, sp. zn. Rvp 520/2015 – sp. zn. Rvp 523/2015, sp. zn. Rvp 1013/2015 – sp. zn. Rvp 1017/2015, sp. zn. Rvp 1589/2015 – sp. zn. Rvp 1600/2015, sp. zn. Rvp 1619/2015 a sp. zn. Rvp 1620/2015, sp. zn. Rvp 2660/2015 – sp. zn. Rvp 2666/2015, sp. zn. Rvp 2856/2015 a sp. zn. Rvp 2946/2015 – sp. zn. Rvp 2962/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky, krajského súdu, ako i najvyššieho súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

8. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol...

9. Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že o napadnutých rozhodnutiach krajského súdu uvedených v tabuľke tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia pod č. 1 až č. 6 a č. 8 až č. 52 už ústavný súd rozhodol svojimi rozhodnutiami uvedenými v priloženej tabuľke pod č. 1 až č. 6 a č. 8 až č. 52, a to ekvivalentne ku každému z napadnutých rozhodnutí krajského súdu.

Z uvedeného teda vyplýva, že o napadnutých rozhodnutiach krajského súdu vedených v priloženej tabuľke pod č. 1 až č. 6 a č. 8 až č. 52 už bolo ústavným súdom rozhodnuté tam uvedenými rozhodnutiami, v dôsledku čoho ústavný súd odmieta sťažnosti vedené v priloženej tabuľke pod č. 1 až č. 6 a č. 8 až č. 52 v časti týkajúcej sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

10. V nadväznosti na napadnuté rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 8 CoE 173/2012 z 19. decembra 2012 (uvedené v priloženej tabuľke pod č. 7) ústavný súd poznamenáva, že po preskúmaní predmetu ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 522/2015 a napadnutého rozhodnutia krajského súdu sp. zn. 8 CoE 173/2012 z 19. decembra 2012 dospel ústavný súd k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podanej sťažnosti je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ako aj krajského súdu, voči ktorému sťažnosti smerujú, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 369/2014, I. ÚS 373/2014, II. ÚS 458/2014, II. ÚS 503/2015, II. ÚS 504/2015, II. ÚS 506/2015, IV. ÚS 256/2014, IV. ÚS 363/2014), ktoré skončili odmietnutím

rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovanom prípade nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu tejto sťažnosti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam najvyššieho súdu uvedeným v priloženej tabuľke tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia pod č. 1 až č. 52 ústavný súd poznamenáva, že s prihliadnutím na totožnosť v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach vyplývajúcich z napadnutých rozhodnutí najvyššieho súdu, ktoré boli predmetom posúdenia ústavným súdom už v predošlom období, je ústavný súd toho názoru, že sťažovateľke sú notoricky známe dôvody odmietnutia sťažností týkajúcich sa postupu najvyššieho súdu v dovolacom konaní v úplne rovnakých prípadoch a ustálený právny názor ústavného súdu na danú právnu, v dôsledku čoho nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností.

Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. I. ÚS 67/2014, I. ÚS 330/2014, I. ÚS 331/2014, I. ÚS 332/2014, I. ÚS 436/2014, I. ÚS 437/2014, I. ÚS 510/2014, I. ÚS 511/2014, I. ÚS 533/2014, I. ÚS 622/2014, I. ÚS 623/2014, I. ÚS 626/2014, II. ÚS 111/2014, II. ÚS 112/2014, II. ÚS 113/2014, II. ÚS 114/2014, II. ÚS 115/2014, II. ÚS 116/2014, II. ÚS 140/2014, II. ÚS 141/2014, II. ÚS 142/2014, II. ÚS 143/2014, II. ÚS 144/2014, II. ÚS 145/2014, II. ÚS 146/2014, II. ÚS 583/2014, III. ÚS 169/2012, III. ÚS 291/2014, III. ÚS 381/2014, III. ÚS 382/2014, IV. ÚS 307/2014, IV. ÚS 377/2014...), ktoré skončili odmietnutím podobných a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených.

Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje už citované rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľky uvedené v prílohe tohto rozhodnutia pod č. 1 až č. 52 týkajúce sa napadnutých rozhodnutí najvyššieho súdu odmietol v tejto ich časti ako zjavne neopodstatnené (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu, ako i najvyššieho súdu, vrátenie vecí krajskému súdu na ďalšie konanie a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako i úhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015

Príloha k uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 474/2015

p. č.	sp. zn. sťažností vedených ústavným súdom (Rvp)	sp. zn. uznesení najvyššieho súdu	sp. zn. uznesení krajského súdu (sp. zn. uznesení ústavného súdu)
1.	Rvp 482/2015	6 ECdo 208/2013 z 30. septembra 2014	3 CoE 96/2012 z 30. januára 2013 (II. ÚS 614/2013)
2.	Rvp 483/2015	1 Oboer 208/2013 z 30. septembra 2014	6 CoE 12/2013 z 31. januára 2013 (III. ÚS 55/2014)
3.	Rvp 484/2015	3 Oboer 288/2013 zo 6. októbra 2014	3 CoE 14/2013 z 9. mája 2013 (I. ÚS 742/2013)
4.	Rvp 485/2015	2 ECdo 160/2014 z 28. augusta 2014	9 CoE 10/2013 z 31. januára 2013 (III. ÚS 55/2014)
5.	Rvp 520/2015	3 Oboer 318/2013 zo 6. novembra 2014	3 CoE 256/2012 z 25. júla 2013 (III. ÚS 230/2014)
6.	Rvp 521/2015	4 ECdo 130/2014 z 23. septembra 2014	6 CoE 113/2013 z 30. septembra 2013 (II. ÚS 582/2014)
7.	Rvp 522/2015	1 Oboer 46/2013 zo 14. októbra 2014	8 CoE 173/2012 z 19. decembra 2012
8.	Rvp 523/2015	1 ECdo 229/2013 z 30. októbra 2014	2 CoE 118/2012 z 12. decembra 2012 (III. ÚS 192/2014)
9.	Rvp 1013/2015	6 ECdo 198/2013 z 30. septembra 2014	5 CoE 37/2013 z 28. marca 2013 (II. ÚS 285/2014)
10.	Rvp 1014/2015	1 Oboer 287/2013 z 19. augusta 2014	7 CoE 74/2012 z 31. januára 2013 (I. ÚS 742/2013)
11.	Rvp 1015/2015	5 Oboer 184/2014 z 20. októbra 2014	21 CoE 7/2013 z 29. apríla 2013 (II. ÚS 410/2014)
12.	Rvp 1016/2015	5 Oboer 287/2013 z 22. októbra 2014	6 CoE 39/2013 z 28. marca 2013 (IV. ÚS 69/2014)
13.	Rvp 1017/2015	3 Oboer 209/2013 zo 14. augusta 2014	7 CoE 21/2013 z 27. februára 2013 (II. ÚS 285/2014)

14.	Rvp 1589/2015	6 ECdo 248/2013 z 26. novembra 2014	3 CoE 23/2013 z 23. mája 2013 (I. ÚS 742/2013)
15.	Rvp 1590/2015	6 ECdo 194/2013 z 30. septembra 2014	6 CoE 2/2013 z 31. januára 2013 (II. ÚS 99/2014)
16.	Rvp 1591/2015	1 ECdo 259/2013 z 27. novembra 2014	9 CoE 86/2012 z 20. decembra 2012 (II. ÚS 215/2014)
17.	Rvp 1592/2015	1 ECdo 241/2013 z 30. októbra 2014	10 CoE 3/2013 z 31. januára 2013 (II. ÚS 99/2014)
18.	Rvp 1593/2015	6 ECdo 258/2013 z 26. novembra 2014	7 CoE 2/2013 z 27. februára 2013 (I. ÚS 686/2013)
19.	Rvp 1594/2015	4 Oboer 271/2013 z 30. októbra 2014	5 CoE 4/2013 z 31. januára 2013 (II. ÚS 99/2014)
20.	Rvp 1595/2015	1 ECdo 263/2013 z 27. novembra 2014	10 CoE 78/2012 z 27. marca 2013 (II. ÚS 99/2014)
21.	Rvp 1596/2015	4 ECdo 147/2013 z 27. októbra 2014	20 CoE 6/2013 z 13. marca 2013 (III. ÚS 227/2014)
22.	Rvp 1597/2015	5 Oboer 183/2013 z 25. novembra 2014	7 CoE 27/2013 z 28. marca 2013 (IV. ÚS 174/2014)
23.	Rvp 1598/2015	4 Cdo 337/2012 z 22. októbra 2014	21 CoE 142/2012 zo 6. augusta 2012 (II. ÚS 585/2013)
24.	Rvp 1599/2015	3 Oboer 344/2013 z 19. novembra 2014	6 CoE 54/2012 z 31. januára 2013 (II. ÚS 101/2014)
25.	Rvp 1600/2015	1 Oboer 292/2013 z 30. septembra 2014	3 CoE 194/2012 z 11. apríla 2013 (III. ÚS 227/2014)
26.	Rvp 1619/2015	1 Oboer 297/2014 zo 14. októbra 2014	10 CoE 103/2013 zo 14. augusta 2013 (I. ÚS 756/2014)
27.	Rvp 1620/2015	8 ECdo 26/2014 z 12. novembra 2014	20 CoE 238/2012 z 30. mája 2013 (III. ÚS 148/2014)
28.	Rvp 2660/2015	4 ECdo 274/2014 z 26. novembra 2014	9 CoE 2/2013 z 28. februára 2013 (I. ÚS 686/2013)
29.	Rvp 2661/2015	4 ECdo 143/2013 z 27. októbra 2014	21 CoE 133/2012 zo 6. augusta 2012 (II. ÚS 79/2013)
30.	Rvp 2662/2015	8 ECdo 32/2014 z 12. novembra 2014	2 CoE 11/2013 zo 6. mája 2013 (I. ÚS 742/2013)
31.	Rvp 2663/2015	4 ECdo 183/2014 z 26. novembra 2014	20 CoE 121/2013 z 18. marca 2014 (I. ÚS 756/2014)
32.	Rvp 2664/2015	1 ECdo 65/2014 z 25. júla 2014	21 CoE 225/2012 z 20. marca 2013 (II. ÚS 881/2014)
33.	Rvp 2665/2015	4 ECdo 59/2013 z 26. novembra 2014	3 CoE 113/2012 z 24. januára 2013 (III. ÚS 369/2013)
34.	Rvp 2666/2015	4 ECdo 157/2013 z 26. novembra 2014	21 CoE 200/2012 z 13. februára 2013 (II. ÚS 101/2014)
35.	Rvp 2856/2015	2 ECdo 320/2013 z 27. novembra 2014	20 CoE 246/2012 z 28. mája 2013 (I. ÚS 742/2013)
36.	Rvp 2946/2015	5 ECdo 89/2014 z 10. júla 2014	8 CoE 58/2012 z 18. januára 2013 (IV. ÚS 157/2014)
37.	Rvp 2947/2015	7 ECdo 268/2014	6 CoE 44/2014 z 30. mája 2014

		z 20. novembra 2014	(I. ÚS 798/2014)
38.	Rvp 2948/2015	5 ECdo 210/2013 z 9. apríla 2014	3 CoE 12/2013 zo 14. marca 2013 (II. ÚS 541/2014)
39.	Rvp 2949/2015	3 ECdo 49/2013 z 9. októbra 2014	1 CoE 89/2012 z 31. júla 2012 (IV. ÚS 261/2013)
40.	Rvp 2950/2015	3 Oboer 321/2013 zo 6. novembra 2014	1 CoE 206/2012 z 12. februára 2013 (III. ÚS 394/2013)
41.	Rvp 2951/2015	2 Cdo 392/2012 z 22. októbra 2014	20 CoE 43/2012 z 1. augusta 2012 (IV. ÚS 91/2013)
42.	Rvp 2952/2015	4 ECdo 286/2013 z 26. novembra 2014	3 CoE 181/2012 z 11. apríla 2013 (III. ÚS 55/2014)
43.	Rvp 2953/2015	3 ECdo 204/2013 z 27. novembra 2014	7 CoE 25/2013 z 27. februára 2013 (III. ÚS 55/2014)
44.	Rvp 2954/2015	4 ECdo 22/2014 zo 17. decembra 2014	9 CoE 80/2013 z 30. mája 2013 (I. ÚS 194/2014)
45.	Rvp 2955/2015	5 Oboer 65/2013 z 15. decembra 2014	1 CoE 159/2012 z 29. januára 2013 (II. ÚS 164/2014)
46.	Rvp 2956/2015	1 Oboer 257/2014 zo 16. decembra 2014	5 CoE 40/2012 z 25. júna 2012 (I. ÚS 52/2013)
47.	Rvp 2957/2015	1 Oboer 263/2014 z 3. novembra 2014	11 CoE 13/2014 zo 17. marca 2014 (I. ÚS 756/2014)
48.	Rvp 2958/2015	2 Oboer 375/2013 z 28. novembra 2014	3 CoE 51/2013 z 22. augusta 2013 (I. ÚS 509/2014)
49.	Rvp 2959/2015	8 ECdo 170/2014 z 12. novembra 2014	8 CoE 121/2013 z 30. decembra 2013 (I. ÚS 756/2014)
50.	Rvp 2960/2015	4 ECdo 160/2014 z 26. novembra 2014	5 CoE 111/2013 z 30. septembra 2013 (I. ÚS 361/2014)
51.	Rvp 2961/2015	5 Oboer 141/2013 z 25. novembra 2014	20 CoE 204/2012 z 22. januára 2013 (II. ÚS 541/2014)
52.	Rvp 2962/2015	5 Oboer 188/2014 z 25. novembra 2014	21 CoE 13/2014 z 5. marca 2014 (I. ÚS 756/2014)